

Alij animalia, in quibus rationalis anima est, tripartito diuidunt, ut alia dijs sine. alia homines. alia daemones. Deos aiunt excelsum locum tenere, homines in finem, daemones medium, deorum sedem in caelo esse, hominum in terra, in aere daemonum. Daemones medios quemadmodum dijs quibus inferius habitant post ponendos, ita hominibus quibus superius praefrendos esse. habere cum dijs commune immortalitatem corporum. Animorum autem cum hominibus perturbationes. Apulei irritari eos iniurijs scribit. obsequijs, donisq; placari. gaudere honoribus. diuersis sacrorum ritibus oblectari. et in omnes, si quid neglecti fuerit commoueri, ad eos pertinere diuinationes augurum aruspicum. natum, ac somniorum. magorum praetera miracula. Breuiter autem eos definiens ait daemones esse genere animalia, animo passiva. mente rationalia. corpore acria. tempore aeterna. horum quinque, tria priora illis esse, quae nobis. quartum proprium. quintum cum dijs habere coe. Homerus Deos omnes daemones uocat, et aliquando ipsum Iouem. Nostrae uero religionis homines Daemones appellant spiritus in caelo ab oium rerum opifice creatos, qui de caeli sublimitate deiectione partim in terrae infimo, partim in hoc aere ueluti congruo sibi carcere damnati sunt nocendi semper cupidi. a iustitia alieni. superbia tumidi. inuidia liuidi. fallacia callidi. humana quaedam corpora ingredientes, uel uiuentia adhuc, uel iam mortua, et sub humana specie modo ineuntes mulieres (qui in cubi dicuntur, mo se uiris subijcetes, quod uocantur succubi. A daemone daemoniaca dicuntur, quos supra a larua Laruatos nunc pari diximus. Quidam etiam Daemonium pro daemone scripserunt. Succumbo, modo subijctor significat, modo subiugor. Succubo uero idem est, quod inco. Dissumbo, comedo. conuiuior. epulor, quod ueteres epulando iacebant. Recumbo, iaceo. quod et Recubo dicitur. A quo recubitus. Virg. Tityre tu patulae recubans sub tegmine fagi. Concumbo, coeo. A quo concubitus, coitus. Concubitor qui coit. et Concubina, mulier, quae domi quasi uxoris loco tenetur, Pallax a graecis dicta. Concubo uero conquisco. A quo nox concubia, de qua supra diximus.

DE DOMITIANI COMITATE EPIGRAMMA. XX.

CVM PETERET. Blanditur Domitiano, quod cum promississet se unum par gladiatorum populo daturum, quod uellet, et alij Myrimum gladiatorem, alij triumphum peterent, ipse ductus in eos, qui dissidebant, manibus, utrunq; magna comitate promiserat. Constat sane Domitianum quae storij; numeribus, quae olim ommissa reuocauerat, ita semper interfuisse, ut populo potestatem faceret binae partia ex suo ludo postulandi, eaq; nouissime aulico apparatu indueret. PETERET. Postularet. Petere enim proprie postulare est. Virg. Mittitur et magnum Venulus Diomedes ad urbem, qui petat auxilium. accipiturq; in bonam et in malam partem, quod per ipsam rem declaratur bonum significantem aut malum. in bonam, ut pater salutem filij peti, seruus bene uolentiam domini. in malam, ut hic petit caput alterius, aut famam, aut pudorem. Haec enim in hominis perniciem petuntur. Cum uero peto habet ablatiuum instrumentum significantem non in malam semper partem accipitur (ut Valla existimauit) sed pro instrumenti diuersitate diuersa significat, siue in rem, seu in personam referatur. Etenim petere manu e ducere. Virg. Tartareum ille manu custodem in uincla petiuit. Petere pedibus est ire. Apul. Dum pedibus iter faciens propinquum rus petere. Petere ui aut in petu, a gredi. Virg. Quem petit, et sum

mis adnixus uiribus urget. Petere gladio. aut ueneno. aut lapide. aut cornu. aut alio simili, est inuadere. ferire. et saluti insidiari. Idem, in cornu petat, et pedibus qui spargat arenam. Idem, Malo me Galatea petit lasciuia puella. Et fugit ad salices. Petere cursu adipisci. obtinere. idem. Quae proxima littora cursu contendunt petere. Petere osculis. Petere precibus. Petere muneribus. Petere blanditis, est blandiri, conciliare. Quint. Nouerant blanditis petit, quae uult facile suadet. Apul. Cum me lacrymis, precibusq; petisset. Petere oculis est contemplari. Petere auribus, audire. Petere naribus, olfactare. Petere tactu, palpare. Praetera petere aliquando inquirere est. Virg. Euandrum petimus. Aliquod cupere. appetere. idem, pulchramq; petunt per uulnere a mortem. interdum eligere. idem, principio sedes apibus, statioq; petenda. Nonnumquam manere. ex petere. idem. Troianos haec monstra petunt. Quidam petere, postulare. et postulare ita distinguunt, ut petere praecario sit. postulare in perio. postulare in re. Nobis magis uidetur postulare esse re debitam, atq; honestam petere. Unde re postulare est rem creditam sibi restitui petere. postulare uero quodam modo requirere, ut res. locus. res. tempus postulat. Aliquod tamen ponitur pro eo, quod est re tanquam iustam petere. Qu. Curtius, postulabat autem magis, quam petebat. Ab hoc fit postulator, et postulatix, et postulatio, quod modo actum ipsum postulandi significat, modo epistola, quae uulgo supplicationem uocant. Et aliud uerbum ex postulo, quod significat cum querela inquiri, et quasi amicitiae officium in alio desydero. Teren. Quae ipsi fecerunt, ultro iniuriam ex postulant. sed frequentissime habet post se ablatiuum cum praepositione cum. Ut, quid habes, quod mecum ex postules, hoc est conqueraris. a quo fit ex postulatio. i. querela. a peto uero fit petitor, qui aliquid petit, poniturq; frequenter pro mendico, et stypem ostentantem, qui et postulator, et rogator dicitur. locus uero in quem conuenire postulatotes huiusmodi solent, ut erant pontes Romanae. et cliuus aricianus, propter confluentes ad templum Dianae profuecha diabatur. Nam graece προφαχη deprecationem, siue obsecrationem significat. Iuue. Aede, ubi consistas, in qua te quae uero profuecha. Item a peto, petio, et petisso uerbu, quo ueteres pro peto uisui suere. et petulans improbus. a quo fit petulantia, i. probitas. et petulanter i. probe. Cic. Illud assequor, ut si qui mihi forte maledicant, petulans, aut sane insanus esse uidear. Aliquod tamen petulans accipitur pro superbus. Idem. Petulanter diues. Aliquod pro lasciuus. Virg. Petulansq; inuenat. Ouid. Quinet ut possent uerbis petulantius uti. non semel ebrietas est simulata mihi. quandoq; et pro impudens iue recundus. Cic. Non quod inusitatae rabie petulanter in uxorem, filiamq; mea inuasiisti. Idem. Desine bonos petulantissimos in seclari lingua. Idem. Bibula petulantissimus uerbis Ledis. eiusdem fere significationis est proteruus. a quo proteruius. et proteruius uerbu, quod est improbe facio. et proterue aduerbiu, petulanter. Et quo ueteres interdum uisui fuerunt, proteruitas. a quo proteruiter. Idem. Si uidua libere proterua, petulanter diues, effuse libidinosam meretricio more uiueret. et petulcus lasciuus. Virg. Hediq; petula. Unde meretrices quoque petulas ueteres dixerunt. Et petula uulera in humeris iumentorum, quae ima, hoc est profunda petant. et petigo, quae et impetigo dicitur, quae uicina petat, sese late summa cute diffundens. Est aut morbi genus grauissimu, quod graeci λειχύνας uocant, et a mento fere inapit oriri. ideo ioculari quadam lasciuia ueteres principio mentagram appellauerunt. occupat plerumque totos uultus oculis dumtaxat exceptis, et in colla, pectusq; ac manus saeculo uitis sursum descendit. Tiberij primum Caesaris principatu hic morbus in Italiam irrepsit, contagione eius per quendam Versinum equitem Romanum quaestorium scribam ex Asia importata. Nec fore

Dum peteret pars haec Myrimum, pars illa triumphum Non potuit melius litteram finire iocofam.
 Assentatur Caesari.
 O dulces inuicti principis ingenium.
 Promisit pariter Caesar utraq; manu.

minia.

mine, uel serui, aut ex infima plebe homines id malum sensere, sed proceres osculandi maxime consuetudine. adueneruntque ex Aegypto huiusmodi morborum parente, medici hanc solam curam proficentes, ingenti suo lucro. constat sane Manilium cornuam legatum Aquitaniae festeria ducenta ad eius morbi curam expendisse. petaurum quoque nonnulli a peto deductum existimant, sed falsum est. Nam graeci πεταυρον dicunt, quasi πηλαγον παρὰ τὴν ἀδελφὴν τὰ πεταυρὰ, quasi in ijs uolueria insideant. Est enim petaurum supra, quod homines agilitate corporum insignes ludunt, ut hastae, circas quas se inuoluunt. fenes, supra quos et reciprocum ambulans. Circuli, per quos piscium se more transmittunt. tabulae, quibus in aera pendent, uno brachio se sustentent uolare itaque in ijs homines uidentur ob nimiam leuitatem. hinc petauri saepe appellati, qui ita ludunt, et leuioribus salibus mouentur. Varro. Galli, et germani petauri saepe. Tales fieri astrologi censent eos, qui sub delphini signo oriuntur. Martialis.

Quid si per graecales uias petauri
Inuitum iubeas subire Ladam? De ijs locutus est Claudianus.
Vel qui more auium sese iaculantur in auras,
Corporaque edificant celeri crescentia nexu.

Item a peto cornu petra, qui cornu petit. et cornipetra, qui petit frequenter alienas carnas. appeto, et ex peto, quae ita inter se differunt, quod appetimus, hoc est desideramus quae cinque libido fert, Ex petimus duntaxat honesta. Unde de rebus ex petendis scripserunt philosophi, hoc est de rebus, quae merito optari, et perquiri debent. ex petere etiam aliquando pro uelle usurpatur. Pacu. Dum me, et si perdunt, tamen esse adiut a ex petente, cum priusquam itere, spatium uelascendi dantur. ab ex peto ex petito fit, quae in ratione posita docet, atque ex planat quid faciendum, fugendumque sit. ab appeto appetito, quae a graecis dicitur ἄπειρος huc, atque illuc rapiens, atque impellens. ex quo fit, ut ex petito praesit, appetito obtemperet. Itē appetitus, et appetentia. Plyn. Vnus eius cum aeto cibi appetentiam facit. graecae ὀρεξις dicitur, quod uocabulum latini usurpant pro uehementi illa edendi auaritate, quae a uomitu fieri solet. Inu. Rabidam fecterus orexim. Idem. Hinc surgit orexis, hinc sto macho bilis. hanc ueteres ut excitarent, bibere largus solebat. deinde euomere. Martialis,

Post haec omnia forte si mouebit
Bacchus, quam solet esuritionem.

Idem est enim esuritio, et orexis. oppeto, occumbo, quasi mortem peto. Vir. Quis ante ora patrum Troiae sub moenibus altis, contigit oppetere, dicimusque et simpliciter oppeto, et cum additione mortem oppeto. sicut ex piro, et animam ex piro. obo, et mortem obo. Aliquando tamen oppeto est incido. in curro. Plautus, Atque illa uina uinat, et pestem oppetat. opto, quod significat desidero, tractum ab ope petenda. Unde optatum modum, hoc est desideratum dicunt grammatici. quoniam uero ea, quae optamus, eligere solemus, et adhibitis et precibus postulare, factum est, ut opto frequenter pro precor, et postulo usurpetur. Virg. Et reor, et si quid ueri mens augurat, opto. Item pro eligo. Ter. Quod si efficeris, quod uis praemium a me optato. hinc optio derivatur, quod significat electionem. et optati dicuntur, quae electi, et asati sunt in honestum aliquem gradum. a quo optiones in turris decurionum, et in cohortibus centurionum appellatae. hinc etiam fit coopto, de quo superius diximus. et adopto. a quo adoptio, quae duobus modis fit (ut Caius inquit) aut principis auctoritate, aut magistratus imperio. principis auctoritate adoptamus eos, qui sui iuris sunt, hoc est non sunt amplius in parentum potestate, quae species adoptionis dicitur arrogentia, quia et is, qui adoptat rogatur, an uelit eum, quem ado-

ptaturus est, iustum sibi filium esse, et is, qui adoptatur, interrogatur, an id fieri patiatur. Imperio magistratus, adoptamus eos, qui in potestate parentum sunt, siue primum gradum liberorum obtineant, qualis est filius, filiaque, siue inferiorē, qualis est nepos. neptis. pronepos. proneptis, ab adopto fit adoptatus, hoc est ex adoptato filio natus. Item ab opto fit exopto, quod est uehementer desidero. et subopto aliquantum desidero. perpetuo, continuo, hoc est ualde, et sine intermissione peto. perago proficio. unde perpetē, et perpetuum dicimus ite grum. solidum, et nunquam interruptum. Terē. Vtinam hoc perpetuum fiat gaudium, phrygia uxorē ut meam una mecum uideam liberam. hic fit perpetuo uerbum, hoc est perennis. continuo. Nonius, Misferum me, cui datum est, ut hunc solus perpetuo laborem. et perpetuitas seruet. et perpetuo aduerbium continue. semper. Plyn. Tradunt id, si sale obduretur, perpetuo durare. impeto, inuado. Apule. Turgis me oppido i petens. ab hoc impetus, quod et impes dicitur. Virg. Impete nunc uasto. competo, quod interdum est simul peto. Unde competitorum dicuntur, qui in magistratibus. in officiis. in honoribus petendis concurrunt. interdum ualeo, et quasi compos sum. Sallu. Sic uero quasi formidine attonitus neque animo, neque auribus, aut lingua competere. Aliquando conuenio, et par sum. Seneca. Nihil ei magis competebat. Item compita, quae sunt quadriua, ab eo quod multae uiae simul petant. Unde compitalia dicta sunt festa, quae in compitis peragebantur. quidam tamen compita ab eundo potius deduci putant, quod multae uiae in unum coeunt. suppeto, sufficio. suppetito. Plyn. Iunior. cui abunde suppetunt facultates. ab hoc suppetiae derivantur, hoc est subsidium. praesidium. Plau. Auxilia mihi, et suppetiae sunt domi. Idem. Sed memento, siquid sceniue fenes, suppetias mihi cum sorore ferre. apud historicos raro casus aliquis praeter accusatum inuenitur, significatque in subsidium. Caesar. Nutria batur auxilia magna equitatis oppidanis suppetias uenire. Idem. Susque rebus timens elephantis triginta relictis, suis finitimis suppetias profectus est. repeto rursum peto. reuertor. Cicero. Dum ex foro domum repeterem. aliquando quae dicta sunt recenseo. Idem. postremo, quae a nobis dicta erunt, breuiter repetemus. hinc repetitio, quae modo anacaphaleosin significat, hoc est breuem (ut ita dicam) recapitulationem eorum, quae dicta sunt. Modo figuram, quae a graecis ἐπιναγορά, a nostris aliquando re latum dicitur, cum eadem pars orationis saepius per singulos ambitus, aut per singula membra repetitur hoc modo. Verres calumniatorem apponebat. Verres de causa cognoscebat. Verres pronuntiabat. uel sic. ille uenire hostes nuntiavit. ille nos in motu belli compulsi. ille in tumultu, ut ciuitas esset, effecit. Virg. Te dulcis coniux te solo in littore secum
Te ueniente die. te decedente atnebat
Per ambitum uero in hunc modum. Tandiu T. Gracchus populo gratus fuit, quandiu leges ad uoluntatem eius, non ad utilitatem reip. compositas afferebat. Tandiu C. Gracchus remp. offendit, quandiu legibus agrariis, et frumentariis, et ceteris profusionibus aerarij multitudinem imperitam promerebatur. Tandiu Saturninus plurimum potuit, quandiu easdem illas frumentarias largitiones, et agri diuisiones pollicebatur. Item a repeto repetundarum dicimus. et de pecuniis repetendis, nec alios habet casus. Ut Verres accusatus est repetundarum, et de repetendis pecuniis. Nam cum dico repetundarum, subintelligo pecuniarum. quo nomine, quae diuitiis constant, continentur. haec accusatio proprie cadit in eos, qui magistratum gerent. prouincialibus, aut ui, aut do lo eripuerunt pecunias, aut uasa pretiosa. uestes nauigra. aliaque huiusmodi. ad res uero repetendas mitti dicimus, cum principi, uel populo crepta sunt, uel pecorum, uel

hominum, uel locorum, ac terrarum, agrorumq; corpore.
MYRINVM. Myrinus, & Triumphus propria nomina sunt gladiatorum. Myrini etiam alibi hic poeta mentione facit. nu per cum Myrino peteretur nissio laeso. **VTRAQUE MANV.** Ductus manibus in utraque partem dissidentium, quod facere solent, dum aliquid liberaliter donamus, uel utraq; manu. i. toto animo, quoniam, quae maxime cupimus, ambabus uulnis amplecti solent. Mart. Haec utraq; manu, complexuq; asserere toto. Apul. Et libertatem ambabus manibus amplectens.
FINIRE. Absoluere. terminare. Finis est extremitas uniuscuiusq; rei, hoc est id, in quo unaquaeque res terminatur. Quod a graecis τέλος dicitur. Vnde finem lineae dicimus esse punctum, & sphaeram, nec principium habere, nec finem. hinc etiam artifices finem uocant id, ad quod omnia referuntur. & cuius gratia caetera sunt, ut finis medici est curare. Finis oratoris benedicere. Finis bene uiuendi (ut quidam philosophi uolunt) uirtus ut alij, uoluptas. ab hoc confines agri dicuntur, & eodem loco finiunt. & confinia termini eorum. Simili modo affines agri uicini dicuntur. Item affines sunt uiri, & uxoris cognati, dicti ab eo, quod duae cognationes, quae diuersae inter se sunt, per nuptias copulantur, & altera ad alterius cognationis finem accedit. ab eo affinitas deriuatur. nomina uero eorum sunt. haec. socer. socrus. gener. nurus. uetricus. nouerat. priuignus. priuigna. Gradus uero affinitatis nulli sunt. Et quidem uxoris meae pater mihi socer est. mater est socrus. Ego illis sum gener. Vxoris meae auus, mihi magnus socer est. Auiam, magna socrus. Ego illis sum progener. Et retro pater meus uxori meae socer est. Mater mea socrus. uxor autem illis est nurus, & auus meus uxori meae magnus socer. Auiam, magna socrus. uxor autem illis pronurus. priuignus meus est uxoris meae filius ex alio uiro natus. Ego sum illi uetricus. Et e contrario uxor mea liberis meis, quos ex alia uxore habeo, nouerat dicitur. liberi autem mei illi sunt priuigni. uiri frater leuir est. uiri soror glos. duorum fratrum uxores ianitricae dicuntur. Et finio uerbum, modo perficio. Apul. Sive opus finiam, quod inaecepi. Modo terminum pono metor. Vnde finitores dicebantur, quos nunc agrorum mensores uocamus. Plau. Eius nunc regionis limites, confinia determinabo, rei ego sum factus finitor. Finio etiam aliquando pro definio accipitur, quemadmodum et finitio pro definitione. Est autem finitio, siue definitio rei propositae propria, & dilucida, & breuiter comprehensa uerbis enuntiatio, quae constat maxime genere. specie. differentis proprijs, ut homo est animal rationis capax, morti obnoxium. Differtq; a descriptione, quae haec est rei propositae per quasdam proprietates declaratio. ut homo corpus est bipes, caput erectum habens, spectansq; in caelum. & definitio, quod est circumscribo. a quo in definitum dicimus, quod nullis rationibus circumscripi potest. Vnde grammatici indefinite positum esse nomen affirmant, quando nec relatiue, nec interrogatiue positum est. indefinitum uero dicimus, quod non est definitum. Infinitum autem quod non habet finem. Vnde infinito & infinitas deducuntur. Cic. Quorum in cursu non solum uideamus, sed etiam cogitemus infinitationem ipsam, quam apirian uocant. Idem. At hoc a Maximandro populari, & sodali suo non persuasit. In ijs enim infinitatem rerum, atq; naturae. & in hoc mundo ipso caelum. terram. maria cognoscimus. Grammatica quoque infinitum uocant, qui nec personis aliquibus, nec numeris finitur. A finio est praefinitio, quod est praescribo, et quasi finem, quem non transgrediari ostendo. a quo praefinitum dicimus praescriptum. constitutum. Infinitum. & infinitum aduerbia sunt, significantq; sine fine. **LITEM IOCOSAM.** Contentionem, quae de ludo erat. ludus, & iocus differunt, sicut ludo,

& iocor, quod iocus in uerbis est, ludus potius in facto. Sed frequenter alterum pro altero ponitur. Iuue. Quoties uoluit fortuna iocari. de facto. non de uerbis intellexit. Ouidius, Ignariq; iocos tribuit fortuna puellis.

Materia ludunt uberiore uiri,

Mille sic esse iocos, turpe est nescire puellam

Ludere, ludendo saepe paratur amor.

Hic iocos pro ludis posuit, quod iocari aliquando neutro genere dicitur animaduertimus. Cic. Ita q; iocata tua plena facetiarum. E di

uerso ludum pro ioco posuit Hora. Sed tamen amoto quaramus seria ludo. Item Plyn. Ludere me putas, serio peto. Nam iocos, & seria proprie contraria esse Quintilianus ostendit. iocum uero inquit accipimus, quod est contrarium serio. Ludere etiam aliquando dicimus pro eo, quod est uersibus scribere. Virg. Ludere, quae uellem calamo permisit a gestu. sed hoc ferere non nisi in opusculis dicitur, qualia sunt epi grammata, et huiusmodi opuscula, lusus, siue ludi dicuntur. sunt qui existimant poetas carmina sua pro quadam uere cunctia ludos appellasse.

Item ludere quandoq; pro moueri accipitur. Virg. Ludere pendentes pueros. Teren. Congruum istum maximū in aqua finito ludere paulisper. nonnunquam pro deridere, decipere. Neuius. Tu me ludere ausus es Sycophanta? Virg. Multa malus simulans uana spe lusit amantem. & pro canere, pulsare. Gellius. Is optime fidibus ludere a magistro eius didicerat. lusus etiam, & lusio pro ludo ponitur. Suet. Ac ne ex lusu quidem alexa compendium spernens. Quint. Nec me offenderit lusus in pueris. Est hoc si gnium alacritatis. Idem. Sunt nonnulli acuedis puerorum ingenij non inutiles lusus. Cic. Ex multis lusionibus nobis senibus talos relinquant, & tesseras. Ludus etiam proprie dicitur locus, in quo gladiatores, athletaeq; discendi gratia exercentur. Nam & ipsa exercitatio nihil aliud, quam ludus est. hinc per meta phoram & schola grammaticae, aliarumq; disciplinarum ludus appellatur. Seneca. Dionysius tyrannus de regno eiectus, ludi magister factus est. Liuius, Camillus magistrum ludi discipulos hostibus prodentem eisdem pueris in urbem usq; cadendum praebuit. hinc literarij ludu dicimus, in quo grammaticae, & rhetoricae docetur. Ludu musicum, in quo musice, ut e apud Terentium de fidiana, quae quotidie discit in ludo. Ludum armorum, in quo gladiatores discunt. V eteres omnia spectacula publica, et in honorem deorum facta, ludos uocabant. hinc ludi computatij dicti ludi liberales, hoc est libero patri dicitur, quos Athenienses primo arca computa instruerunt, in quibus nomine praemij hircus dabatur. ludi, quando spectacula si gnificant, numero ferere plura tiuo profereuntur. a ludo deducitur ludicrus, hoc est lusorius. iocularis. leuis. Virg. Neq; eni leuia, aut ludicra penantur praemia. Vnde ars ludicra dicitur ar. histrionica. & scenica. & quicquid ludicri appellatiōe continetur. Nam ludicrum, quod est substantiuum non modo ludos histrionicos, & scenicos, sed quodcumq; lusorium opus, ac iocularia significat. Item a ludo lusor, qui ludit. & lusorium quicquid ad ludum spectat. hic lusoria pila dicitur, & lusoria tabula, qua tesserae, uel calculus ludimus. Martialis, de lusoria tabula.

Hic mihi bisseño numeratur tessera puncto,

Calculus hic gemino discolor hoste perit.

Ab hoc fit lusorie aduerbium, hoc est ioculariter. Item ludificor. & ludificatio, de quibus supra diximus. Et foemininum ludificatrix. & ludibrium res uana, & deridenda. Virg. Folijs tantum, ne nomina manda, ne turbata uolent rapidis ludibria uentis. Vnde haberi aliquid ludibrio dicimus, hoc est derisui. contemptui. & ludio histrio. Liuius, Accit ex Hetruria Romam ludiones qui ad tibianis modum saltabant. Idem,

Et quia